

[Hartel.]

gjort eller sagt. Det vilde klare Begreberne meget. Selv da Don Quixote i sin Tid kæmpede med Vejrmøller, stod de der i Forvejen, men det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen opstiller selv først Vejrmøllerne, og saa render han Storm paa dem med en drabelig Offensiv. Det forekommer mig dog at være lidt for meget af det gode. Den Betragtning, at jeg skulde have været Talerør for Grev Holstein eller Sehested i Forbindelse med denne Sag, den er virkelig pudsig. Det vil fremgaa blot af en enkelt Ting. Jeg havde ikke paa det Tidspunkt, da jeg talte her i Salen, talt med Hofjægermester Sehested i et halvt Aar, og jeg tror, det var tre Aar siden, jeg havde talt med Grev Holstein. Altsaa, det er pudsigt at sammenstille Kendsgernerne paa den Maade. Jeg kan godt forstaa, at der er flere, der trækker paa Smilebaandet ad en saadan Form for Logik.

Sluttelig vil jeg have Lov til at gøre en enkelt Bemærkning, idet jeg ser, at mit Forhold til Begrebet Landsmand og Fædreland, hvilket jeg anser for det alvorligste af de Spørgsmaal, som er rejst, er draget ind i denne Diskussion. Dér vil jeg sige, at naar man som jeg har en levende Følelse af, hvad det vil sige at være dansk, og har faaet Betydningen deraf ind paa Livet ved mange og lange Rejser Verden over, vilde jeg være en ringe Mand, om jeg under nogen som helst politisk Debat søgte at afdisputere mine danske Modstandere deres danske Sind. Derfor maa jeg ogsaa have Lov til at vende dette modsætningsvis over for dem, der har søgt at beklikke mig i dette Forhold. Det var jo dog mig, der under Bondestævnet i Odense svarede Tysklands Repræsentant, saaledes som jeg for øvrigt ogsaa har set det gengivet i „Social-Demokraten“, det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansens eget Blad, at vi danske Landmænd ønskede det bedst mulige Forhold til det nye Tyskland, men med Fastholden af vor nationale Egenart. Dette Standpunkt ønsker jeg selvfølgelig fortsat at staa fast paa. Der er heller ikke sket nogen som helst Ændring i denne Sag, og det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen ikke kan siges at have været helt sagesløs. Men naar jeg nu er saaledes provokeret, maa jeg ogsaa have Lov at minde om, at Landstingsmand Gunnar Fog-Petersen i sin Bog om Rigsdagen netop havde forstaaet min Indsats ved Bondestævnerne i vort Land saaledes, at jeg altid huskede, at disse Stævner foregik under Dannebrog.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Det ærede Medlem Hr. Hartels Form og Stemmeføring er altid behagelig rolig, og det skal anerkendes, men det maa desværre ikke give det ærede Medlem det Fortrin, at man ud fra dette slutter, at de af det ærede Medlem fremførte Paastande staa i et saadant Forhold til Stemmens beherskede Form, at man lige som deraf skal lade sig overbevise om, at her taler en Mand, der nøje og bestemt sigter og afvejer Sandheden. Jeg skal bevise over for Tinget, hvad jeg mener, ved at gøre nogle Bemærkninger om det Spørgsmaal vedrørende Censur, som det ærede Medlem gentagne Gange har berørt her i Tinget, nemlig den saakaldte Censur i Radioen. De Ting, jeg her vil sige, vil nemlig bevise Graden af det ærede Medlems Sandhedskærlighed. Da forrige Aar Forhandlingerne om Bondestævnet stod paa og Programmet var indsendt, paa Grundlag af hvilket vi i Programudvalget besluttede Udsendelsen, var der eet af Emnerne, der var af en saadan Natur, at det tangerede Forhold ogsaa en anden Stat vedrørende, Forhold, som ogsaa det ærede Medlem at dømme efter hans egne Udtalelser i Dag om de Hensyn, som en Stat skylder en anden, skulde forstaa krævede særlig Opmærksomhed, og vi erklærede fra Programudvalgets Side over for dette ene af Indlæggene, at det var en gennemført Praksis i Statsradiofonien, at naar Foredrag havde saadanne Emner, var det nødvendigt for os med vort Ansvar at kende Programmet. Dette erklærede det ærede Medlem var ganske selvfølgelig og forstaaeligt. Ikke desmindre benyttede dels vedkommende Taler, der talte paa Mødet, dels den Presse, der hørte det vedkommende Parti til, dette til at agitere Landet over med den Censur, der var øvet. Men det, der nu forekommer mig at være det stiveste Stykke, er, at nu kommer det ærede Medlem her seriøst og argumenterer i en Tale for Hensyn af den Art, netop udenrigske Hensyn, og vil fortsætte denne Agitation over for et Ting, der ikke kan kende Sammenhængen, og taler om denne Censur, som er øvet. Det synes jeg viser temmelig tydeligt det ærede Medlems Karakter.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Hartel har Ordet for en kort Bemærkning.